

113230

samlet. Det blev sendt en hilsen til denne kongress og en tale av pastor Jézéquel fikk varmt bifall.

I hilsenen gav ungdommen ved Bryssel-kongressen uttrykk for sin sterke tilslutning til Genève-kongressen og sin faste tro på at dens ønsker om gjensidig forståelse mellom folkene vilde vinne over vanskelighetene. Den sluttet med et: Lenge leve Verdenskongressen for Ungdom i Genève, for ungdommens kraft i arbeidet for fred og for R. U. P.

VERDENSSAMLINGEN FOR FRED

(RASSEMBLEMENT UNIVERSEL
POUR LA PAIX, R. U. P.)

BRYSSEL:
3.—6. SEPTEMBER 1936

OSLO 1936 — REISTAD & SØNN

Det var Lord Robert Cecil og den franske luftfartsminister, Pierre Cot, som høsten 1935 tok initiativet til å sammenkalle en verdensfredskongress. Deres mening var å samle alle nasjonale og internasjonale organisasjoner som vilde samarbeide med Folkeforbundet for fred.

På det planleggende møte i London i mars i år blev man enig om følgende 4 punkter som basis for kongressen:

1. Anerkjennelse av undertegnede traktaters ukrenkelighet.
2. Reduksjon og begrensning av rustningene ved internasjonal overenskomst, og forbud mot fortjeneste på fabrikasjon av og handel med våben.
3. Styrkelse av Folkeforbundet for å forebygge og stanse krig ved å organisere kollektiv sikkerhet og gjensidig støtte.
4. Effektive organer innen Folkeforbundets ramme for å få bukt med slike internasjonale forhold som kan føre til krig.

Hensikten med kongressen var ikke å diskutere partipolitiske spørsmål eller regjeringssystemer, men å verne om freden, støtte Folkeforbundet og den kollektive sikkerhet.

Efter det planleggende møte i mars i år blev det dannet nasjonal-komiteer i en rekke land; og i slutningen av juli var man klar over at Verdenssamlingen for fred hadde vakt usedvanlig interesse ikke bare i Europa, men over hele verden. Som en rullende sneball vokste arbeidet for kongressen i land efter land, i slutningen av

august var nasjonalkomiteer dannet i 35 land, i 5 andre hadde organisasjoner gitt sin tilslutning. Den 3. september i år åpnet Verdensfredskongressen sine porter i Palais du Centenaire på Utstillingsområdet fra ifjor.

Folk var strømmet til Bryssel fra alle verdens kanter. I stedet for de 2 000 delegerte man i høiden hadde ventet, kom 4 000 og dertil over 2 000 andre interesserte — en hård påkjenning for det tekniske arrangement. Kongressens ledere utførte rene mirakler ved å få alt vel i havn.

Det kan med rette sies at Bryssel-kongressen blev en strålende suksess; den er betegnet som et vendepunkt i fredsbevegelsens historie. Alle disse delegerte som representerte store organisasjoner rundt om i landene med mange millioner medlemmer, utgjorde i sig selv en ikke liten del av verdensopinionen.

Og det kom klart til uttrykk i forhandlingene og kommisjonene at folkenes vilje til fred er i stadig vekst rundt om i verden; den er en maktfaktor man har lov til å regne med og bygge på. Den svære sal i Palais du Centenaire var fullpakket fra gulv til tak ved åpningsmøtet 3. september om kvelden.

Salen var pyntet i blått og hvitt — R. U. P.'s farver. Lång galleriet var kongressens motto skrevet med kjempebokstaver på fransk og engelsk:

Organiser alle krefter, stå samlet, og verdens fred vil reddes!

Kongressens deltagere representerte alle mulige forskjellige interesser og synsmåter, både religiøse, sosiale og politiske. Der var konservative, liberale, radikale, sosialister og kommunister, protestanter, romersk katolske, jøder, arabere, indere, bønder, kvinnesaksforkjempere, prester, militærnektende, vitenskapsmenn, kunstnere, fagforeningsfolk, tidligere krigsdeltagere og mange andre.

De eneste politiske retninger som ikke var representert, var de forskjellige former for fascisme. Det var sendt innbydelse både til Tyskland og Italia; men deres plasser stod tomme.

Lord Cecil fremholdt i sin åpningstale at det som hadde bragt kongressen sammen, var felles fare og felles mål.

Målet kunde uttrykkes i dette: å organisere folkene for freden.

Pierre Cot uttalte: Freden forlanger positiv innsats. Den krever stadig arbeid og stadig handling. 22 år er gått siden de europeiske regjeringer mobiliserte millioner av menn og penger for krig. En hel generasjon av livsfrisk ungdom blev kastet i masovnen, og vi lider under de ulykkelige følgene. Hvad regjeringene gjorde for krigen, det må folkene nu gjøre for freden. Bare ved å mobilisere alle fredskrefter kan vi demme op for de krefter som vil krig.

Den tidligere franske førsteminister Herriot fremholdt respekt for inngåtte avtaler og advarte sterkt mot den pågående oprustning som uundgåelig måtte føre til krig, om vi ikke i tide tok våre forholdsregler. Han nevnte den franske regjeringens nasjonalisering av våbenindustrien som et skritt på veien mot fred. «Det arbeid som skal gjøres er enormt. Vi klatrer op mot en topp som mange av oss aldri vil nå, men det er en heder å peke på veien og sette sin fot på den.»

På åpningsmøtet talte også fru Sigrun Nansen. Hun sa bl. a.: «Det er sagt om Fridtjof Nansen at han aldri var redd. Men han hatet krigen som bare en tapper mann kan hate den. Han visste at det aldri er folkene som ønsker krig, men bare de blinde lederne, som ikke vet hvordan de skal undgå krigen.»

Av andre talere på åpningsmøtet må nevnes generalsekretær for de russiske arbeideres fagforeninger, M. Schnernick. Det var 20 millioner organiserte russiske fagarbeidere som hadde sendt ham til fredskongressen.

Fredag 4. september begynte arbeidet i de 14 forskjellige kommisjoner, hvis resolusjoner finnes i dette heftet.

Av kjente menn som deltok i fredskongressen, kan nevnes: den engelske flyver C. W. A. Scott, som i september i år som nr. 1 gjennomførte kappflyvningen til Johannesburg, teatermannen Piscator, den franske general Poudroux, generalsekretær for Arbeidernes faglige landsorganisasjon i Frankrike, Leon Jouhaux, Lord Cecils høire hånd og Fridtjof Nansens gode venn og medarbei-

der, kvekeren Philip Noel Baker. M. P. Av kvinner: Maria Montessori, flere av kvinnesakens forkjempere i England, Mrs. Corbett-Ashby og Kathleen Courtney, de 3 internasjonale sekretærer for I. K. F. F., Clara Ragaz, Gertrud Baer og C. Ramondt. I. C. W. var bl. a. representert ved Henny Forchhammer, Danmark og baronesse Boël, Belgia. En av de ledende på kongressen var Mary Dingmann, formann i Kvinnernes avrustningskomité i Genève.

Verdenssamlingen for fred vil fortsette sitt arbeid gjennom de nasjonale komitéer rundt om i landene. Lord Cecil og Pierre Cot blir stående som presidenter med Philip Noel Baker og presten Jézéquel som vicepresident. M. Jézéquel er internasjonal sekretær for Det økumeniske Verdensforbund. Han var erkebiskop Söderbloms mangeårige venn og trofaste medarbeider.

Franskmannen Louis Dollivet og englenderinnen E. A. Allan påtok sig foreløbig å være sekretærer.

På det avsluttende møte i Hovedstyret blev også trukket op retningslinjer for det fremtidige arbeid. Rådet skal bestå av 2 representanter fra hvert tilsluttet land. Hovedstyret av 21 medlemmer, representanter fra 12 land: U. S. A., Frankrike, England, U. S. S. R., De nordiske land (efter tur), Nederland, Belgia, Tsjekkoslovakia, Østerrike, Syd-Amerika, Australia, Kina og fra 9 store organisasjoner: Folkeforbundsforeningen, Fagforeninger, Kvinnernes avrustningskomité i Genève, Internasjonal Kvinneliga for Fred og Frihet (I. K. F. F.), Kvinnernes komité mot Krig og Fascisme, Ungdomssammenslutninger og Kooperative organisasjoner.

Sverige representerer de nordiske land i de første 6 måneder, regnet fra september 1936.

Sekretariatet har foreløbig sitt sete i Bryssel.

Neste kongress skal efter planen finne sted sommeren 1937 på Verdensutstillingen i Paris.

Verdenskongressen varte bare i 3 dager, men den gav løfter for fremtiden. Den var preget av samhold og vilje til fred. Man spurte ikke: «Hvad er det som skiller?» Men: «Hvad binder oss sammen?»

I Bryssel klarte de forskjelligste religiøse, sosiale og politiske opfatninger å samarbeide for det felles mål — freden.

Nu blir det vår sak her til lands å føre videre vår del av det arbeid som blev begynt i Bryssel.

Marie Lous Mohr.

Hovedresolusjon ved Bryssel-kongressen.

Mere enn 4 000 delegerte fra 35 land, representanter for ikke mindre enn 750 nasjonale og 40 internasjonale organisasjoner har gitt sin varme støtte til den første Verdensfredskongress (R. U. P.). Kirkene, krigsveteranene, fagforeningene og den kooperative bevegelse har sluttet seg sammen med intellektuelle-, kvinne-, agrar- og ungdomsorganisasjoner og med politiske partier av alle slag: konservative, liberale, demokrater, sosialister og kommunister.

Vi har samlet oss i ropet: «Freden er i fare. Freden må reddes.» Vi har bygget R. U. P. på de 4 punkter som vi vil holde fast ved.

Tre dagers samarbeid har ytterligere overbevist oss om at den største del av menneskeheten med redsel viser fra seg tanken om at krig er uundgåelig.

I denne kritiske tid innbyr R. U. P. alle folk til å handle for å forsvare freden.

Vi retter en inntrengende appell til alle dem som ennå ikke har sluttet seg til oss om å ta del i den store kamp vi har tatt op, en kamp som ikke har noe med indre-politiske spørsmål å gjøre, men som har ett eneste mål: å sikre freden for alle folk, store som små, uten forskjell og helt på like fot.

Vår eneste fiende vil være den angriper som på tross av internasjonal lov ødelegger freden i verden.

Vårt første store forsøk på å føre sammen alle fredselkende krefter i verden skal bli et utgangspunkt.

I hvert land vil det fra nu av være et centrum for samarbeid mellem fredens krefter. Vi er blitt opmuntret av det heldige utfall av dette første forsøk, og vi vil urokkelig føre frem det verk vi har begynt. Vi ber alle som er sig bevisst hvor alvorlig den nuværende situasjon er, om å arbeide i sitt eget land, innenfor sine organisasjoner og blandt alle dem som de kommer i kontakt med, for at de ophøiede grunnsetninger for R. U. P. skal seire. De vil derved bidra til å skape en mektig folkebevegelse som skal hindre militarismens krefter i å føre menneskeheten mot dens egen ødeleggelse ved våpen som den moderne vitenskap og teknikk har stilt til dens rådighet.

Kommisjonen for fagforeningene.

Forslag:

Angående de økonomiske forbindelser mellem folkene:
Økonomisk verdenskonferanse.

Råstoffer.

Valutaspørsmål.

Angående rustninger:

Effektiv stansning av privat fortjeneste på rustnings-industrien.

Nasjonalisering av våbenfabrikasjon.

Sanksjoner.

Angående Folkeforbundet:

Forandring i bestemmelsene om Folkeforbundets sammensetning og valg av delegerte.

Opdragelse av barn i fellesskapets ånd.

Den internasjonale fredskonferanse må ikke innskrenke sig til propaganda, men må handle. Aksjon mot krigen betyr forsvar for demokratiet.

Fagforeningene i hvert land må velge en representant til den nasjonale komité. En internasjonal fagforenings-kommisjon for fred må bli dannet. For å organisere Verdenssamlingen for Fred (R. U. P.) foreslås en freds-pengeinnsamling.

Kommisjonen for flyverne.

Medlemmene av flyvernes kommisjon mener at den stadig tiltagende fremgang i flyveteknikken, med hensyn til fart, aksjonsområde, bæreevne og uavhengighet av værforhold, gjør enhver allerede eksisterende eller i fremtiden kommende metode til luftforsvar eller beskyttelse av den civile befolkning til tåpeligheter. De ser derfor ingen andre midler til å sikre folket enn fullkommen avskaffelse av nasjonale militære luftstridskrefter i forbindelse med avskaffelse av nasjonale rustninger til lands og til vanns.

Kommisjonen foreslår derfor:

1. Internasjonalisering av de civile luftkrefter under kontroll av en internasjonal organisasjon som har myndighet til å forhindre all militær bruk av civil luftkraft.
2. Til disposisjon for den internasjonale fredsorganisasjon opprettes en internasjonal luftstyrke. Den skal være en internasjonal politistyrke som skal gjøre kontrollerende og forebyggende tjeneste.
3. Opprettelse av en internasjonal organisasjon for opplysning vedrørende flyving, med den hensikt å motarbeide den tendensiøse propaganda som understøtter rustningskappløpet og beforder krig.
- 4 a. Dannelsen av en permanent internasjonal komité bestående av flyvere, ingeniører og fagarbeidere for å få gjennomført de krav som er nevnt ovenfor.
- 4 b. Dannelsen av nasjonale komitéer med den oppgave å samarbeide med den internasjonale komité og gjennomføre dens beslutninger.

Kommisjonen erklærer at det er av stor viktighet å sette disse planer ut i livet selv om antallet av de stater som deltar, fra først av ikke er så stort.

Kommisjonen fremhever til slutt at flyvevesenets utvikling i verdens tjeneste ikke kan sikres bare ved tekniske midler. Flyvere i alle land må slutte seg sammen om en slik bruk av flyvingen at menneskenes erobring av luften tjener fredens sak.

Kommisjonen for handel, industri og finanser uttaler:

Økonomisk fred er betingelsen for politisk fred. Etter krigen, og særlig i de siste 7 år, har den økonomiske fred vært dypt forstyrret. Det gjelder derfor først og fremst å gjenoprette den økonomiske orden.

Kommisjonen anbefaler da å studere to slags spørsmål:

1. Spørsmål som bestemmer retningslinjene for den økonomiske politikk som R. U. P. vil støtte med sin autoritet. Derunder kommer: råstoffer, regionale avtaler, tollgrenser og kvoter, overensstemmelse i arbeidsbetingelser, arbeidsløshet o. l.
2. Spørsmål som faller inn under hvert lands nasjonale kommisjon for økonomi. Derunder kommer: undersøkelse i alle land av hvad verdenskrigen har kostet landet og er betalt med, rustningsindustrien i forhold til arbeidsbeskjeftigelsen, eksport og import av råstoffer o. l.

Kommisjonen anbefaler å samle i bøker, brosjyrer og flyveblad alle opplysninger som blir mottatt.

Dessuten anbefaler den å danne nasjonale komitéer for det praktiske arbeid, og en central-komité som skal samarbeide med de nasjonale komitéer.

Kommisjon for jordbrukerne.

Hvordan kan bøndene best samarbeide for å bevare freden? Det var det spørsmål som blev diskutert av omkring 300 delegerte i denne kommisjon. Den ene representant etter den annen fremhevet den veldige virkning all slags krig har på bondens liv og arbeid. Så lenge bonden må betale for kriger som har vært og for kriger som kommer, vil agrarproblemet være uløselig. Denne uttalelse lød fra de forskjellige land.

Resolusjonen uttaler:

Krigspolitikken gjør all bedring av arbeidsbetingelser umulig. Den skjerper krisen og fører jordbruket til katastrofe. De naturlige rikdommer blir ikke utbyttet tilstrekkelig på grunn av en uproduktiv ophoping av våben.

Kommisjonen beklager dette. Den bekrefter at en virkelig fast fredspolitik vilde gi vekst og øieblikkelig bedring for landbruket og dets arbeidende masser. Det er ennå tid til å undgå krig.

Kommisjonen foreslår:

Et centrum for samarbeid i hvert land.

Et internasjonalt aksjonscentrum i Genève som kan arbeide effektivt side om side med Det Internasjonale Arbeidsbyrå.

En forberedende komité av fremtredende delegerte ved kongressen for å bringe både det nasjonale og det internasjonale samarbeid i gang og gjøre det effektivt.

Kommisjonen for kirken.

Verdensforbundet for Internasjonalt Vennskap gjennom Kirkene (Det Økumeniske Verdensforbund) som blev stiftet i Konstanz i 1914, var med i arbeidet på kongressen. Dets innflytelse strekker sig over 300 mill. mennesker. Dets viktigste oppgave er å arbeide for vennskap mellem folkene. Det søker derfor å opmuntre studiet av internasjonale rettsproblemer, av Folkeforbundet, av nedrustningen, å øke respekten for minoriteter, religiøse, rasemessige og sproglige. Det hevder også respekt for inngåtte avtaler og arbeider for en moral-lov som skal være bindende for nasjoner som for individer.

Forbundet har gjennom sine nasjonale komitéer påtatt sig å opplyse kirken og den offentlige mening i fredssaker, å oppdra ungdommen til fred, særlig gjennom ungdomsleire. Det har et helt program for å undervise barn i fredsspørsmål. Det arbeider frem for alt på å oppdra menneskesinnet og kjemper mot de fordommer som betrakter krigen som uundgåelig, skjebnebestemt, ja endog av guddommelig opprinnelse.

Resolusjon:

Kirken må klart og modig holde frem evangeliets åndelige så vel som sociale karakter.

Den må erklære at den kjensgjerning at den hører til

Guds rike, går foran den å tilhøre noget enkelt land, og at kirken vil bli nødt til å løse sine medlemmer fra plikten til absolutt lydighet mot staten, hvis nasjonene fortsetter å sette sin plikt mot nasjonen over sin plikt mot Gud.

Kirkesamfundene må virke sammen for en økonomisk ordning bygget på rettferdighet og broderånd. Når de fyller denne oppgave, vil de vinne igjen massenes tillit.

Folkene venter på en utvetydig og modig erklæring fra kirkens side.

Kommisjonen for kirken ber innstendig alle kirkesamfund i verden å danne en fredskomite i hver av sine menigheter for å drive et stadig korstog mot krigen og en propaganda i fredssøiemed i samarbeid med andre kirkesamfund og organisasjoner, for på den måte å få i stand et konkret arbeid for fred blandt alle folk.

Kommisjonen for kooperative forbund.

Kommisjonen uttaler at den kooperative bevegelse er et konstruktivt arbeid for fred. Den forbereder veien for nasjonal og internasjonal økonomisk ordning.

Derfor kan forbundet ikke gjøre noget bedre for freden enn å fordoble arbeidet for å utvide sin virksomhet, særlig innenfor den internasjonale ramme.

I de 30 land som er tilsluttet forbundet må nu alle, like til den minste lokale avdeling, virke i fredens tjeneste. De tusener av forretninger, avdelinger, forsamlinger og kongresser må sørge for møter, plakater, blad, bilder, sanger og film. Især må ungdomsorganisasjonene spille en stor rolle i dette arbeid.

Dessuten må man arbeide for kooperativ representasjon i forskjellige offentlige nasjonale institusjoner, og få i stand kontakt med de store internasjonale organisasjoner.

Resolusjonen gav uttrykk for de samme tanker. De delegerte henvendte sig til Det Internasjonale Kooperative Forbund med anmodning om at det vilde fortsette og øke sitt arbeid for fred og opta fredskongressens fire punkter som sine egne.

Kommisjon for forhenværende krigsdeltagere.

Krigsveteranene erklærer at de er mot all krig og alle krigerske angrep, og for en gjennomgripende organisasjon av freden. Alle avtaler og overenskomster mellom stater må være ukrenkelige, og revisjon må bare finne sted under helt lovlige former og internasjonal gjensidighet.

Det vilde være ønskelig om det blev en overenskomst mellom alle land om å avskaffe fortjeneste på fabrikkasjon og handel med våben, ikke bare på grunn av den skam det er å berike sig ved andres død, men også fordi det er viktig å berøve dem som lager og selger våben, muligheten til en politisk aksjon.

De appellerte inntrengende til sine våbenkamerater i alle land, hver i sitt land å være en utrettelig forkjemper for internasjonal forståelse. De opfordret Folkeforbundet til å bygge en kraftig kringkaster som skulde spre upartiske og objektive nyheter på alle sprog, så intet land skulde være i uvitenhet om hvad som skjedde i det aktive fredsarbeid.

Kvinnenes kommisjon.

Følgende forslag blev enstemmig vedtatt:

1. Opprettelse av et internasjonalt fredsfond og innsamling av en freds-10 øre.
2. En fast årlig internasjonal fredsdag.
3. Avholdelse av nasjonale og internasjonale konferanser.
4. Utbytning av erfaringer angående de forskjellige metoder for propaganda i de forskjellige land.
5. Anskaffelse av ambulerende antikrigsutstillinger.
6. Opfordring til flest mulig land om å anskaffe et fredsfrimerke.
7. Intimt samarbeid mellom alle kvinneorganisasjoner for å styrke arbeidet for fred.
8. Krav om større kvinnelig representasjon i Folkeforbundets og R. U. P.'s ledelse.
9. Organisasjon av en folkeavstemning for fred.

Kvinnene uttalte som sin overbevisning at det ikke kan være nogen sikkerhet undtagen ved gjensidig støtte, og at bare den kollektive sikkerhet kan gjøre hel avrustning til en mulighet.

De fremholder at det er mangelen på samhold mellem nasjoner, som virkelig ønsker å bevare freden, som gjør at krigens agenter står så sterke.

De opfordrer kvinner i alle land, i alle sociale stillinger, av alle politiske opfatninger, av alle filosofiske anskuelser til å være sig sitt ansvar bevisst og appellerer til dem å forene sine krefter med dem som allerede kjemper for fredens sak.

Kommisjonen for litteratur, kunst og videnskap

trådte sammen 4. september. Den delte sig i underkommissioner: for medisin og psykologi, for naturvitenskap, for kunst, for teater, film og musikk, for radio.

I underkommissionen for medisin deltok representanter for 6 land, deriblandt Australia. Forhandlingene blev samlet i en resolusjon som gav bestemt uttrykk for at lægene har en særlig plikt til å arbeide for fred.

Kommisjonen protesterte mot den tiltagende mangel på respekt for Røde Kors.

Den så med engstelse at mange læger stillet sig helt ukritisk overfor den mulighet å kunne forsvare sig mot kjemisk og bakteriologisk krigsførsel, og slo til lyd for at lægestanden skulde nekte å gi nogen som helst støtte til forberedelsen av kjemisk eller bakteriologisk krig enten den kalles forsvars- eller angrepskrig.

Den anbefaler sterkt internasjonale kommisjoner for å undersøke årsaker til krig, som har sin rot i menneskenes sinn. Folk og stater blir nu ført ut i krig av beveggrunner som de ikke er sig bevisst. Derfor må disse beveggrunner klarlegges for dem. Med dette for øie blev fagfolk innstendig opfordret til å bruke all sin innflytelse i arbeidet for fred.

Underkommissionen for teater, film og musikk blev enig om følgende resolusjon:

1. Det skal dannes en permanent internasjonal komité i Paris for film, musikk, dans og radio under ledelse av R. U. P.

2. En nasjonal komité skal dannes i hvert land for å sammenarbeide de organisasjoner som er der fra før med de enkelte kunstnere i overensstemmelse med målet for R. U. P.

3. Et manifest skal sendes ut fra den nasjonale komité til disse organisasjoner og enkelte kunstnere for å skisere op retningslinjene for deres arbeid for fred.

Resolusjon i underkommisjonen for film:

1. Kongressen understreker behovet for film som kan interessere barn og ungdom i arbeidet mot krig og for fred.

2. Den anmoder innstendig Eksekutiv-komitéen for R. U. P. om å arbeide for å få slike film og vender sig til de store filmselskaper i tillit til at de vil bringe slike film på markedet.

3. Den nevner også at Sekretariatet i Folkeforbundet som ledd i undervisningsarbeidet skal sørge for å bringe korte film om Folkeforbundets organisasjon og arbeid frem for folk i alle land.

Kommisjonen for opdragelse.

Den innledende rapport behandlet historieundervisningen og uttalte at denne undervisning har den største innflytelse på barnets mentalitet. I enkelte pasifistiske kretser mener man at den ødelegger barnesinnet, gjør det krigersk. Andre mener at kulturhistorien er nær knyttet til den politiske historie, man kan ikke skille dem, de griper inn i hverandre.

Historien er av mange blitt ansett som et akademisk stoff som skal svelges. Den er blitt lister med navn på konger, slag og traktater. Man har glemt at den er en vitenskap.

Historien må være menneskehetens liv.

Kommisjonen anbefaler:

Virkelig kjennskap til historien, derfor især på høiere trin studium av korte, viktige perioder med henvisning til kilder.

Undervisning i historie av spesialister.

Studium av industriell teknikk, handel.

Propaganda blandt ungdom ved universitetene for kongressens 4 punkter.

Kommisjonen anbefaler videre:

Samarbeid mellem alle internasjonale lærerorganisasjoner for fred.

En undervisningsmetode som utvikler fredsånden.

Revisjon av lærebøker i historie.

Arbeid for å hindre militær trening i skolene.

Kontakt mellem ungdom i forskjellige land.

Folkeforbundsforeninger blandt de unge.

Kino og radio i Folkeforbundets interesse.

Gode skoler og dyktige lærere.

Offentlig støtte for fattige skolebarn.

Beskyttelse for lærere som utøver sin rett til å tale fredens sak.

Utstillinger til forherligelse av freden i motsetning til krig.

Kommisjonen henstiller til foreldre i alle land å opdra sine barn fra de tidligste år til å la edelmodighet og forståelse vinne over egenkjærlighet og brutalitet.

Den foreslår like god opdragelse for farvete folk som for hvite.

I resolusjonen blir det lagt stor vekt på samarbeidet for fred mellem lærere i hele verden ved siden av samarbeidet mellem de nasjonale organisasjoner. Den håper at Eksekutiv-komitéen i R. U. P. vil støtte dette samarbeid.

Kommisjonen for parlamentarikerne.

Resolusjon.

1. Kongressen anmoder inntrengende alle parlamentsmedlemmer som slutter sig til R. U. P. om å danne grupper innenfor sine respektive parlamenter med de kolleger som er enig i de 4 punkter som danner grunnlaget for kongressen.

2. Den anmoder videre alle parlamentsmedlemmer om ved enhver anledning å forsvare fredsprogrammet, og å opdra folkemassene i de forskjellige land til å forstå den praktiske betydning av de forpliktelser som hvert land påtar sig overfor de 4 punkter. Kan innholdet av disse 4 punkter bli virkeliggjort, vil de sammen med prinsippene i Folkeforbundets pakt trygge den kollektive sikkerhet ved gjensidig hjelp mot alt angrep.

Kommisjonen for radio.

Kommisjonen merker sig først med tilfredshet et utkast til konvensjon for medlemmer av Folkeforbundet om å undgå programmer som kan såre andre folks følelser.

Den mener at dette ikke på nogen måte må hindre overføringer i paktens ånd, selv om de inneholder kritikk av nasjoner som ikke har opfylt sine internasjonale forpliktelser.

Kommisjonen taler for at utkastet også må inneholde positive tiltak, og foreslår at maktene skal opmuntre til anlegg av flere stasjoner i sine land og ikke på nogen måte hindre overføringer. (Det siktes særlig til overføringer fra F. F.'s Sekretariat gjennom Radio Nations.)

Den mener at hvis radioen blev mere utbredt, vilde Folkeforbundsforsamlingen bevilge de nødvendige midler til å utstyre Radio Nations med en langbølge-sender som vilde gjøre det mulig for almindelige lyttere i alle europeiske land å høre overføringene.

Den anmoder om at Folkeforbundet regelmessig vil kringkaste sine resolusjoner og bestemmelser, om mulig

på tysk, spansk og italiensk, foruten på fransk og engelsk.

I underkommisjonen for kunst blev de delegerte enige om å foreslå:

1. Et internasjonalt kontor for kunst i fredens tjeneste. Det skulde omfatte kunstnerisk propaganda med bilder, plakater og tegninger, en utgiver-central for kunstnerisk fredsarbeid og for en bulletin på mange sprog.

Dessuten blev det foreslått en årlig internasjonal kongress og utstilling av arbeider for og om fred.

2. Kunstnerisk oppdragelse av barn, med det for øie å søke samarbeid med lærerstanden for å få i stand årlige utstillinger av barns tegninger med fred som emne. Den beste tegning belønnes.

Dessuten tiltak for å motarbeide kjøp av krigsleketøi og for kjøp av leketøi med kunstnerisk eller annet verd.

3. Nært samarbeid mellem kunstnere og arkitekter i fredspropagandaens tjeneste. Søke å danne en internasjonal gruppe av pasifistiske arkitekter.

4. Forberedelse og salg av internasjonale merker, f. eks. slike som kan brukes på handelsprodukter. Dessuten bruk av ordet «Pax» som internasjonalt frimerke, internasjonal konkurranse om et utkast til merke for R. U. P.

Man blev enig om å danne en permanent organisasjon med internasjonalt preg for å fortsette et nært samarbeid til programmet var fullt utformet.

Kommisjonen for ungdom.

150 delegerte møtte som representanter for 15 land.

Lord Cecil fikk særlig bifall da han ved åpningen av møtet uttalte at den mektigste kraft i arbeidet mot krigen skulde ungdommen være. Han håpet at ungdom i alle land vilde være med i det som samtidig blev gjort i Genève ved Verdenskongressen for Ungdom som da var